

РЕШЕНИЕ

№ 6657

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7095** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20102913/22.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по НАХД № 1913/2021г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 546068-Ф-566019/04.11.2020г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на основание чл.185, ал.2 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл.7, ал.1 вр. ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и за потвърждаване на НП като законосъобразно издадено. Твърди се, че в АУАН и НП ясно и точно са посочени, както датата на извършване на нарушението, така и мястото на извършването му. Фактът на плащането е документално обоснован, поради което не възниква съмнение в датата на извършване на нарушението, посочена от АНО. Оспорват се и изводите на съда досежно описани две нарушения. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. Депозира писмено становище по съществуващото на спора като претендира присъждането на юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, чрез адв.И. в съдебно заседание, моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в писмено становище, което представя.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установена следната фактическа обстановка:

С резолюция № П-22221720124977-ОРП-001/21.07.2020г. на старши инспектор по приходите при ТД на НАП-С. било възложено на инспектор по приходите в ТД на НАП-С. да извърши проверка на санкционираното дружество в срок до 12.08.2020г. В хода на проверката били представени документи и писмени обяснения от управителя на дружеството, по отношение на които била извършена проверка на 04.08.2020г. от инспектори от ТД на НАП-С.. При проверката те установили, че дружеството, в качеството си на данъчно задължено лице, е извършило продажба на услуги по сключен договор за интериорно проектиране от 26.11.2019г., като е приело плащане в брой от С. З. като представител на [фирма], за което не е издало фискална касова бележка от фискално устройство за полученото плащане в брой в размер на 2 500 лева. За резултата от проверката бил съставен протокол № П-22221720124977-141-001/12.08.2020г.

Неиздаването на бележка от фискално устройство за приетото плащане в брой било квалифицирано като нарушение на чл.7, ал.1, вр. ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, за което срещу дружеството бил съставен АУАН. Въз основа на него било издадено процесното НП.

Същото съдът приел за незаконосъобразно издадено поради това, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непосочване на датата и мястото на извършване на нарушението. На следващо място съдът е констатирал, че нарушителят е лишен от възможността да разбере в извършване на какво е обвинен, тъй като и в АУАН и в НП са описани две нарушения - „за което не е издало фискална касова бележка от фискално устройство“ и „дружеството няма регистрирани фискални устройства за управление на извършваната търговска дейност“. Посочената неяснота в описанието на нарушението, е приета за съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на санкционираното лице да разбере в какво точно нарушение е обвинено, а оттам и за проверка съответства ли дадената от наказващия орган правна квалификация на твърдяното нарушение.

Решението е правилно.

НП е издадено при идентично описание на извършеното нарушение и дадената за него правна квалификация, описани в АУАН. Както е посочил и решаващия съд, и в АУАН, и в НП, не е посочена дата на извършване на нарушението – то е описано като извършено плащане в брой на сумата в размер на 2500 лева по договор за интериорно проектиране от 26.11.2019г. Твърденията, че плащането е извършено на 27.11.2019г.

действително са подкрепени от събраните в хода на производството доказателства. Това обаче не освобождава актосъставителя и съответно АНО да посочат дата на извършване на нарушението, в съответствие с изискванията на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, регламентиращи задължителното съдържание на АУАН и НП. В случая не се касае за дата на извършване на нарушението, която може да бъде изведена от правна норма, регламентираща задължение, чието изпълнение е обвързано с конкретен срок и посочване на други обстоятелства – напр. неподаване в срок на декларация по КСО. Не е посочено и мястото на извършване на нарушението. Същите могат да бъдат определени по тълкувателен път въз основа на събраните доказателства, но това би нарушило забраната по чл.4б, ал.3 ЗНА.

Споделят се и изводите на въззивната инстанция досежно накърняването на правото на защита на санкционираното лице с оглед фактическото описание на нарушението – от него не става ясно дали наказанието е наложено за неиздаване на касова бележка от фискално устройство или за това, че дружеството няма регистрирано фискално устройство за управление на извършваната от него търговска дейност при отчитане на продажба на услуги и приемане на плащания в брой. От друга страна, след като дружеството няма регистрирано фискално устройство то не би могло да издаде касова бележка от такова устройство.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20102913/22.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по НАХД № 1913/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.